

דברי חיזוק

להערות: 0527663367

ניתן להשיג: rabiisraelmoshe@gmail.com

צו את בני ישראל

אומר רש"י ביותר צריך להזהיר במקום שיש חסרון כים, במקום שיש חסרון כים צריך להזהיר יותר ולזרו, אך איך מזרזים? אלא אם אומרים לאדם שיחיה עם אמונה שהכסף שאדם משיג הכל זה של הקב"ה, כמו שנאמר לי הכסף ולי הזהב, ואדם לא יפסיד כלום ממה שנותן לצדקה ולמצות והכל חוזר, גם מה שהורים מתחייבים לשדך את ילדיהם הכל השם נותן.

ומו"ז מרן הגאון ר' גרשון אדלשטיין זצוק"ל תמיד היה מספר ומחזק באמונה שהיה השגחה פרטית ממש כשחיתן את הילדים, איך שהשם שלח בדיוק מה שהיה צריך, [בדיוק הגיע איזה תלמיד שרצה שסבא ילמד איתו, ובתשלום האחרון שסבא היה צריך לשלם הוא בדיוק התארס], וככה צריך לדעת תמיד שממצות לא מפסידים, וגם מה שנראה לאדם לפעמים שהוא מפסיד צריך לדעת שבחשבון הכללי אין הפסד, כי השם יודע בדיוק מה ההוצאות של האדם ואז השם דואג שהמכונת כביסה לא תתקלקל וכו', כמו שסיפר אאמור"ר שליט"א שאצל סבא המכונה שלשים שנה לא התקלקלה, ככה זה כשחיים אמונה וצריך לדעת שזה המציאות, ועי"ז יהיה לאדם יותר קל לקיים את המצוות, וזהו צדיק באמונתו יחיה, שהצדיק חי כך וממילא לא קשה לו קיום המצוות.

אחרי פורים צריך לדעת, כמו שאחרי יוה"כ הבן אדם הוא לא אותו בן אדם, אלא מרגישים שהיה יוה"כ, היה מחילת עוונות, ויש התעלות גדולה מאוד, ככה ואפי"ו יותר צריכים להרגיש אחרי פורים, ימים של התחזקות במצוות שבין אדם לחבירו וימים של קבלת התורה מאהבה, שכתוב קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלווים עליהם להיות עושים את ימי הפורים האלה, היינו הפורים,

הימים האלה, ההשפעות האלו, שהיו אז חוזרים כל שנה ושנה, וימי הפורים האלה היינו כל ההשפעות שהיו אז חוזרות בכל דור ודור וזכרם לא יסוף מזרעם, שזה גם לדורות הבאים. ממילא צריך להיות ניכר אחרי פורים שעברנו את פורים, ממילא התתמדה צריכה להיות ביותר גישמאק, עם יותר חשק ושמהה.

עוד יש לעורר לפעמים אדם אומר לעצמו אני לא מסוגל כל מיני דברים שמבקשים ממנו, גם בלימוד חושב הסוגיא הזו קשה לי, יש פסוק האמנתי כי אדבר, מה זה האמנתי כי אדבר? יש לבאר אני מאמין בכוחות שלי ואני מדבר דברי אמונה ולכן האמנתי בגלל שאני מדבר.

על מרן הרב דסלר זצוק"ל מספרים שכשהוא הפסיק לעשן איך הוא הפסיק? הוא פשוט הלך מאחד לאחד ואמר אני לא מעשן, וככה לאחר שאמר לכולם אני לא מעשן, לא היה מסוגל יותר להחזיק סיגריה הדיבור שאמר שהוא לא מעשן השפיע עליו יותר מהכל, זה מה שדוד המלך אומר האמנתי כי אדבר, ברגע שאדבר דברי חיזוק, ברגע שאני אומר לעצמי, אני יכול לסיים את המסכת ממילא אני יסיים.

ידוע אומרים שיש ענין גדול לסיים מסכת, והיצר מאוד לא רוצה שאדם יסיים מסכת, אך מי שמתגבר ואומר לעצמו אני יסיים, מרגיש שמה עצומה לאחר שסיים, וצריך לדעת שרק ההתחלות קשות אך מכאן ואילך יערב לכם, והבא ליטהר מסייעין אותו.

צריך לדעת שחבל להתווכח עם החילונים אלא פשוט רק ללמוד איתם, והמאור שבא מחזירן למוטב.

ומי שיגיד לעצמו אני יכול, הוא יראה בסוף שהוא יצליח וזה סגולה לכל דבר.

והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח והוציא את הדשן וגו' והרים ממנחו בקומצו.

בספר רשימות תלמידים למרן הגרי"ז זצוק"ל מביא מהגמרא ביומא (כ א) בכל יום תורמין את הדשן רש"י פותב הדשן שהוא חותה במחתה פעם אחת בין רב בין למעט ובלבד שלא יפחות ממלא קומין ונתנו במזרחו של כבש ונבלע במקומו שנא' והרים את הדשן וגו' ושמו אצל המזבח וילפינן לקמן מוהרים ממנו בקומצו פעם אחת.

והגמרא פושטת ששיעור תרומת הדשן מלא קומצו, ורש"י פ' שלא יפחות ממלא קמצו, אבל בסוף תמורה (לד) בגר"א גורם בהגהותיו בלשון רש"י דהדשן יותר ממלא קומצו מותר בהנאה, דאין עליו שם של תרומת הדשן. ומקשה מרן הגרי"ז צ"ע למה יותר ממלא קומצו אין לזה שם תרומת הדשן, הרי כיון שמרים יותר הוה על הכל שם תרומת הדשן, אם לא שנאמר שיש הלכה שזהו שיעורו ולא יותר.

ורש"י (זבחים פו) כתב שהשיעור לתרומת הדשן מלא המחתה, ומקשה מרן הגרי"ז זצוק"ל מנ"ל לרש"י שיעור זה דהא מלא המחתה גחלי אש כתיב גבי קטרת, ולא לעניין תרומת הדשן עיי"ש דבריו.

ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים ברשימות מרן הגרי"ז זצוק"ל מביא תו"י ואין במנא שנחשא תתבשל ויסתפן בגרגרישתא וישטף במוי.

לגבי גיעולי מדין כתוב אך את הזהב ואת הכסף וגו' וחז"ל דרשו לומר שצריך להעביר החלודה לפני שיגעילנו, וזה המילה 'אך' שלא יהיה חלודה, אך המתכת תהיה כמות שהיא, ואמר שמבואר

שהשפשוף שקודם ההגעה הוא מדאורייתא, ואולי מאחר שהוא מדאורייתא הוא בכלל הגעלה, וזהו ענין הגרגרישתא להעביר את החלודה וזה כוונת התו"י בכלל הגעלה והמריקה בחמין גם הנקוי בעפר.

נראה לומר שיש כאן יסוד לחזור בתשובה שצריך לא רק לטבול במים, היינו לעסוק בתורה, אלא גם להעביר את כל הטומאה שלו ולחזור בתשובה שלימה ודו"ק.

ויקרב משה את אהרון ואת בניו וירחין אותם במים

בתורת כהנים באותה שעה זכו לקידוש ידים ורגלים, באותה שעה זכו בטבילת יום הכפורים, ובפ' הראב"ד וז"ל באותה שעה התחילו בקידוש ידים ורגלים שא"א רחיצה בלא קידוש ידים ורגלים ק"ו ומה במקום שאין טעון רחיצה טעון קידוש ידים ורגלים מקום שטעון רחיצה אינו דין שטעון קידוש ידים ורגלים, ומרן הגרי"ז זצוק"ל מעיר הלשון באותה שעה זכו משמע שזכו למה שלא זכו קודם ולדברי הראב"ד הרי באותה שעה כבר התחיל רחיצת ידים ורגלים.

והנה מרן הגרי"ז זצוק"ל ביאר דקידוש ידים ורגלים של כל השנה וקידוש ידים ורגלים של יו"כ הם ב' דינים נפרדים של קידוש, שקידוש ידים ורגלים של כל השנה הוא חלות קידוש שנעשו הידים מקודשים לעבודה אבל קידוש של יו"כ הוא כטבילה של יו"כ וכמו שהגמרא לומדת ביומא מה קידוש במקום קדוש אף טבילה במקום קדוש, והיינו דנאמר דין דטבילה בעי קידוש עמו, ושניהם ביסודם דהם רק מעשה טבילה וקידוש ולא איזה חלות, ובשבעת ימי המלואים לא עשו שום עבודה רק הוצרכו לקידוש מפני הדין דטבילה בעי קידוש עימו כמו ביו"כ דאי"א לטבילה בלי קידוש ידים ורגלים. ור"ל דע"י רחיצה זו דמילואים זכו לקידוש ידים ורגלים דיו"כ דהוי אותו גדר קידוש.

ולע"נ הגאון הגדול רבי שלמה בן מרן הגאון רבי צבי יהודה זצ"ל

ולע"נ בנו הגאון רבי בצלאל בן מרן הגאון רבי ירחמיאל גרשון זצ"ל

לע"נ מרן הגאון רבי ירחמיאל גרשון בן מרן הגאון רבי צבי יהודה זצ"ל